

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Elena Covalenco, Andrei Harghel, Ion Arhiliuc, Iurie Diaconu,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de avocatul Gherțescu Ion în numele inculpatului Dobrea Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2013, în cauza penală privind-l pe

Dobrea Igor Iurie, născut la 17.02.1984, originar și domiciliat r-nul Florești, str. Independenței, nr.5.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 23.01.2013 – 14.03.2013 (prima instanță)
2. 17.04.2013 – 15.05.2013 (instanța de apel)
3. 24.09.2013 – 21.01.2014 (instanța de recurs)

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Inculpatul Dobrea I. și avocatul acestuia, Arnăut Valentina, care au susținut recursul în sensul declarat.

Procurorul Graur Dumitru, care a solicitat respingerea recursului declarat de avocatul Gherțescu Ion în numele inculpatului Dobrea Igor și s-a pronunțat pentru menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 14 martie 2013, pronunțată în ordinea art.364¹ CP, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Dobrea I. a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(l) CP și condamnat la amendă în mărime de 225 unități convenționale, ce constituie 4500 lei (patru mii cinci sute lei), fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, la data de 27 septembrie 2012, aproximativ ora 17.00, Dobrea I., conducând automobilul de model Dacia Logan, cu n/î FR AO 026, taxi municipal 14222, pe str. M. Manole, mun. Chișinău din direcția str. Vadul lui Vodă, spre Ginta Latină, cu viteza de 42 km/oră. Vizavi de intrarea la piața agricolă "Ginta Latină" n-a asigurat securitatea circulației rutiere, n-a manifestat prudență sporită în situația creată, a neglijat cerințele art.45 alin.(1) și (2) al RCR a RM, și ca urmare a comis tamponarea pietonului Cănița V., a.n. 22.12.1959, care în acel timp traversa drumul de la dreapta spre stînga, relativ deplasării automobilului menționat și practic finisa trecerea drumului, fiindu-i cauzate vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Severin V., și de inculpatul Dobrea I..

În motivarea apelului procurorul a indicat că, instanța de fond a pronunțat o sentință prea blîndă, deoarece nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii incriminate care, deși, conform art. 16 CP este una mai puțin gravă, s-a produs prin încălcarea unor reguli rutiere elementare din partea unei persoane ce exercita conducerea auto, și care a atras după sine consecințe tragice manifestate în vătămarea corporală medie a persoanei, în legătură cu care fapt pedeapsa aplicată o consideră insuficientă pentru corectarea sigură a inculpatului.

În același sens, instanța urma să țină cont de prevederile art. 65 CP și la stabilirea pedepsei să aplice pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, deoarece inculpatul a folosit anume acest drept special la săvîrșirea infracțiunii.

A solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care Dobrea I. să fie recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) CP cu stabilirea pedepsei principale sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

Conform art.90 CP să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de 1 an.

Inculpatul Dobrea I., în apelul său, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să fie aplicate prevederile art. 55 CP, adică liberarea de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională, motivînd că, a recunoscut vina, se căiește sincer de cele întîmplate, dauna materială recuperată, a solicitat examinarea cauzei în procedură specială – examinarea în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2013, au fost respinse ca nefondate apelurile procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Severin V., și a inculpatului Dobrea I., cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ CPP, fiind apreciate corect probele prin prisma art.101 CPP, just concluzionînd vinovăția inculpatului Dobrea I. în săvîrșirea

infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) CP. La stabilirea pedepsei s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 CP, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art. 16 CP al RM face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de persoana inculpatului care a recunoscut vina, căindu-se sincer de cele comise, la evidența medicului narcolog nu se află, are loc permanent de trai, vârsta tânără a acestuia și impactul pedepsei penale cu consecințele sale, iar circumstanțe agravante pe cauză nu au fost stabilite.

Instanța de apel a considerat că, aplicarea prevederilor art. 55 CP RM este un drept al instanței și nicidecum o obligație, astfel încât în speță, instanța de fond a făcut concluzii legale și întemeiate, stabilind o pedeapsă echitabilă faptei comise.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de avocatul Gherțescu I. în numele inculpatului Dobrea I., care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art. 55 CP, motivând prin faptul că, instanța de apel nu a analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu s-au respectat cerințele art. 6 CEDO privitor la asigurarea unui proces echitabil, nu s-a expus din care motive a respins ca nefondat cererea de apel privind aplicarea art. 55 CP, deoarece în cauză nu sunt impedimente respective, invocând temeiul prevăzut în p. 6) alin. (1) art. 427 CP.

7. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) CPP, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) CPP, instanța de recurs judecând recursul, respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul lărgit constată faptul că, motivele indicate în recurs au fost obiect de studiu în instanța de apel, care conform prevederilor art. 414 CPP, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, cu audierea inculpatului Dobrea I. și consemnarea în procesul-verbal.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 CPP, cuprinde fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din cuprinsul recursului, Colegiul lărgit constată că, inculpatul își exprimă dezacordul său cu modul de stabilire a pedepsei de către instanțele ierarhic inferioare, precum că acestea nu au ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, deci are în vedere temeiul prevăzut în p. 10) alin. (1) art. 427 CP.

Colegiul lărgit reiterează că, potrivit prevederilor art. 75 CP, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii

penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 CP, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Sistemul dreptului penal stabilește pedepse relativ determinate, de aceste limite trebuie să se conducă instanța la aplicarea pedepsei. Aceste pedepse sunt: minimum și maximum general și minimum și maximum special prevăzut de fiecare infracțiune în textul incriminator.

Categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amendă pînă la cea mai aspră – detențiune pe viață.

Colegiul lărgit menționează că, Codul penal prevede și liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională (art.55 CP), care poate fi aplicată doar în cazul cînd instanța de judecată contată că în cauză sunt întrunite condițiile prescrise de această normă și anume:

- 1) infracțiune săvârșită să fie de categoria celor ușoare ori mai puțin grave;
- 2) să fie săvârșită pentru prima oară;
- 3) să-și recunoască integral vina;
- 4) să fie reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune;
- 5) să se constate că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

În același rînd, Colegiul lărgit consideră necesar a reține că, prin sintagma „poate” din textul alin.(1) art.55 CP, aplicarea acestei norme nu trebuie înțeleasă ca o obligație față de instanța de judecată.

Alin.(1) stipulează că, în cazul cînd sunt stabilite condițiile menționate de Colegiu în pct.1)-4), instanța trebuie să ajungă la convingerea că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Instanța de judecată, în persoana judecătorului, care conform art.101, 384 CPP, adoptă soluția, inclusiv și conform propriei convingeri, trase conform prevederilor art.55, dar și art.75 CP.

Astfel, în situația cînd instanța consideră că, corectarea persoanei vinovate nu va putea fi atinsă prin soluția de liberare de răspunderea penală cu tragerea la răspunderea contravențională, nu va aplica prevederile art.55 CP, ci pedeapsa prevăzută de sancțiunea normei penale în faza căreia persoana se condamnă.

În speța discutată, ambele instanțe de judecată corect au conchis că în privința inculpatului nu au obligația de a aplica art.55 CP.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că,temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) CPP, nu și-au găsit confirmare la

judicarea recursului, prin urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi respins, ca neîntemeiat.

8. În conformitate cu art.435 alin.(1) pct. 1) CPP, Colegiul penal,

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Gherțescu Ion în numele inculpatului Dobrea Igor, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2013, în cauza penală privindu-l pe **Dobrea Igor Iurie**.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **04 februarie 2014**.

Președinte: semnătura Constantin Gurschi

Judecători: semnătura Elena Covalenco

semnătura Andrei Harghel

semnătura Ion Arhiliuc

semnătura Iurie Diaconu

Copia corespunde originalului

Președinte de ședință Constantin Gurschi